

РЕШЕНИЕ

№ 16752

гр. София, 16.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **2447** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс във вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на З. А. А., непридружен непълнолетен, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С., чрез адв. В. Л., назначен за представител по чл. 25 от ЗУБ с Решение № 2912 от 28.11.2024г. на председателя на НБПП, срещу Решение № 1759 от 17.02.2025г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.
В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен при липса на мотиви и противоречие с материалния закон. Административният орган неправилно и необосновано постановява, че посочените в интервюто опасения за живота и здравето на детето, за неговата и на близките му сигурност не представляват такива основания, по смисъла на ЗУБ, които основават предоставянето на бежански или хуманитарен статут. Застъпва тезата, че административният орган не е изследвал конкретните обстоятелства, които мотивират детето да напусне страната си. Сочи още, че в оспорения административният акт не е направена преценка на висшия интерес на детето, което е било задължително предвид, че страна в производството е непълнолетно дете. Претендира се отмяната на обжалваното решение и връщането на преписката за разглеждане на молбата за международна закрила по същество в съответствие с Наръчника на ВКБООН.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Л.. Същият поддържа жалбата, по изложените в нея съображения и моли съда за отмяна на оспорения

административен акт и връщане на преписката за ново произнасяне по молбата за закрила. Представя позиция на ВКБООН относно връщането на хората в Сирийска арабска република. Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС, в съдебно заседание, не се явява, представлява се от старши юрк. К., която оспорва жалбата. Представя справка актуална справка относно С.. Моли за отхвърляне на жалбата, като неоснователна и недоказана. СГП- редовно и своевременно уведомена, се представлява от прокурор С., който изразява становище за неоснователност на жалбата и правилност на решението на председателя на ДАБ. Административен съд София – град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа страна:

С молба с вх. № ПМЗ-ОК- 556/25.11.2024г. на РПЦ - С., жалбоподателят З. А. А., непридружен непълнолетен, по смисъла на §1, т. 4 от ДР на ЗУБ, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], е поискал предоставяне на международна закрила. Личните му данни са установени въз основа на попълнена декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В хода на производството чужденецът е представил фотокопие на лична карта, издадена в С..

На същата дата, 25.11.2024г., е съставен регистрационен лист с приложение. З. А. А. е получил копие от Указания, относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включващи пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на жалбоподателя същите са били преведени на разбираем за него език и последният е получил копие от тях. В административното производство чужденецът е представляван от адв. В. Й. лилов, определен за негов представител от Председателя на националното бюро за правна помощ на осн. чл. 25, ал. 1 от ЗПП, с Решение № 2912 от 28.11.2024г. /л.44/

С писмо, рег. № М-1665/29.01.2025г. /л.35/, съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС е уведомена ДАБ-МС, че ДАНС не възразява на лицето, регистрирано в РПЦ С. към ДАБ – МС, ПМЗ О. купел като З. А. А., [дата на раждане] в С. да се предостави закрила в Република България, ако отговаря на условията по ЗУБ.

На основание чл. 15, ал. 4 от Закона за закрила на детето, с писмо № 16317/26.11.2024г. /л.53/ е уведомена Дирекция „Социално подпомагане“–К. село за подадената молба за международна закрила от непридружения малолетен чужденец, както и че интервюто с чужденеца ще се проведе в сградата на РПЦ-С. на [улица]. По делото не е представена заповед за назначаване на социален работник. Такъв не е присъствал на проведеното интервю.

Представено е писмо изх.№ СГ/Д-С-КС/1329-001/29.01.2025г. /л.34/ относно непридружен непълнолетен чужденец З. А. А., на осн. чл.15, ал.1 от Закон за закрила на детето /ЗЗДетето/. В същото е изложено заключение, че на база на събраната информация, Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ К. село счита, че основните права на непълнолетния непридружен чужденец не са нарушени, че към момента не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на детето.

С жалбоподателя в хода на административното производство е проведено интервю на 06.12.2024г., в присъствието на назначения му представител по чл. 25 ЗУБ, адв. В. Л., и преводач от/на арабски език. Няма данни за присъстващ социален работник на проведеното интервю.

По време на изслушването З. А. А. сочи, че е напуснал С. месец или месец и половина преди проведено с него интервю и е преминал нелегално в Турция в група от непознати. В Турция

чужденецът е останал за период от 12-13 дни, след което е преминал нелегално на българска територия, като се е предал на властите. Чужденецът посочва, че той лично е взел решението да напусне С., като баща му се е съгласил трудно с него, защото на молителя остава една година и половина за военна служба. Допълва, че в момента в С. липсват условия, няма вода, ток, храна, сигурност, работа и образование, има война и присъствие на престъпни групи. Посочва, че целта му е била именно България, тъй като страната е по-спокойна и няма толкова много бежанци. Молителят посочва, че той е с етнически произход - арабин и е мюсюлманин – сунит, по религия. Молителят изрично посочва, че не е имал проблеми в С. или в друга държава във връзка с етноса му. На въпроса дали чуждият гражданин е имал проблеми свързани с религията си, същият заявява, че в квартала му е живял един шиитски офицер от армията на режима, като веднъж, през 2022г., се е скарал със сина му, докато са си играели. Твърди, че синът е наръгал молителя в гърба с нож. Молителят заявява, че тогава баща му е взел решението да напуснат С., тъй като се е притеснявал от този офицер, защото като офицер, той има връзки и влияние в С.. Молителят пояснява, че момчето на офицера няма проблем само с него, а и с другите деца в квартала. На поставения въпрос какво е връзката с религията, кандидатът за закрила заявява, че офицерското семейство са били алауити, живеещи в квартала на сунити и че семейството им е мразило сунитите. Молителят посочва, че не е имал по-нататъшни проблеми, като малко след това е напуснал страната. В тази връзка заявява, че е отнело време от две години, докато продадат къщата, за да замине. Заявява, че не е имал проблеми от религиозен характер освен посочения. З.

А. А. пояснява, че градът му е под контрола на силите на режима, като има присъствие на множество фракции, като американците, кюрдите, режимът и арабските племена. Твърди, че когато е бил в неговото село - Х. Д., намиращо се на 2 часа от [населено място], не е могло да се излиза навън след 6 ч. заради присъствието на спящи клетки на Ислямска държава в пустинята. Твърди, че братовчед му е бил убит преди 4 месеца в селото.

Сирийският гражданин заявява, че не е женен и няма деца. В С. чужденецът е учил до осми клас.

В страната си по произход не е работил.

В интервюто посочва, че не е бил член на политически партии или организации. Въпреки това твърди, че е опозиционер, което означава, че е против режима на Б. А.. Твърди, че семейството му е било принудено да живее в [населено място] заради образованието и това е значело да живеят под управлението на режима. Твърди, че не е изразявал това, че е опозиционер.

Посочва, че не подлежи на военна служба, тъй като е непълнолетен, като ще подлежи на служба при силите на режима и при кюрдските сили след две години - при навършване на пълнолетие. Посочва, че не е получавал призовки или повиквателни и не е бил търсен за служба. Допълва, че кюрдските сили нямат присъствие в града, като такива имат само силите на режима.

Молителят посочва, че не е имал проблеми с властите в страната му по произход, но е против тях. Чуждият гражданин мотивира молбата си за закрила с причини от личен и икономически характер, като посочва и общото положение и войната в С.. Молителят обобщава, че е напуснал С. защото няма условия за живот и има война. Твърди, че като младо момче няма права там.

Молителят посочва, че е напуснал страната си в конкретния момент поради много причини. Твърди, че веднъж е бил спрял при проверка на режима, защото личната му карта е била счупена. Твърди, че през 2023г. е бил вкаран в ареста за седмица, като баща му е платил 300 долара, за да го освободят. Молителят обяснява, че са го помислили за човек от Свободната армия, тъй като практика е дезертьорите да си чупят личната карта. Допълва, че на КПП-тата войниците се подиграват, понякога удрят леки шамари на хората и това е ежедневие.

Твърди, че ако се завърне в С. може да бъде заключен от страна на режима, тъй като е напуснал страната нелегално.

3. А. А. изрично заявява, че не е получавал лични заплахи в С.. Посочва, че семейството му също не е било заплашвано, включително и баща му, който също е опозиционер, който не показва това. Заявява, че не е членувал в политически партии и организации, не е арестуван, съден или осъждан.

В хода на интервюто заявява, че никой не му е правил нещо лошо заради етноса или религията, както и че не е имал проблеми заради изповяданата от него религия. Не заявява да е имал проблеми с властите в С., или че не му е оказвано насилие. Чужденецът декларира, че интервюто е проведено на разбираем за него арабски език и че писменият му текст му е прочетен на арабски език. Положени са подписи от чужденеца, интервюиращия орган, представителят - адв.П. и от преводача.

С оспореното в настоящото производство Решение № 1759 от 17.02.2025г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците, е отхвърлена молбата на чужденеца за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Административният орган е приел, че кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Органът се е позовал на „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН, според който кандидатът трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящия случай не прави. Предвид необоснованите му твърдения, органът е приел за неустановено осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. Не са установени положителните предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ и с тези мотиви, искането на чужденеца в частта за предоставяне на бежански статут е отхвърлено като неоснователно.

На следващо място, органът е достигнал до извода, че липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут, като се е аргументирал с установената фактическа обстановка, която не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Кандидатът не е бил обект на никакви посегателства и не е претърпял насилие. В тази връзка е прието, че предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ не са налице. Председателят на ДАБ е констатирал, че липсва личен елемент за търсената международна закрила и е приел, че не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ.

Същевременно за кандидата липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. Приел е, че жалбоподателят не е посочил член от семейството и да има предоставена международна закрила в Република България, затова за него не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Посочените от чужденеца лични мотиви за желанието и да напусне страната си на произход не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспорения административен акт в цялост, както и допълнително представената от процесуалния представител на ответника актуална справка за Сирийска арабска република от 14.01.2025г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ,

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от надлежно лице и при наличието на правен интерес от оспорване на акта.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че

оспорения административен акт е издаден от компетентен орган - председателя на ДАБ, съобразно чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните правни съображения:

Производството е протекло при нарушаване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведено е интервю с молителя – непридружен непълнолетен, в присъствието на служебно назначен адвокат на основание чл. 25, ал. 2 ЗПП вр. с чл. 23, ал. 2 вр. с чл. 25, ал. 1 и ал. 3, т. 2 и т. 3 ЗУБ, и преводач от/на арабски език, но в противоречие с изричната разпоредба на чл.15, ал.4 от Закона за закрила на детето. Съобразно същата, на изслушването и консултирането на детето задължително присъства социален работник от Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на същото, а при необходимост – и друг специалист. Цитираната норма е императивна и въвежда изискване за изслушване на детето в присъствието на социален работник и представяне на становище или доклад от представител на дирекция "Социално подпомагане" във всяко едно производство.

От представената административна преписка не се установява в хода на разглеждане на молбата на непълнолетния на основание чл. 15, ал. 4 във вр. с чл.15, ал.1 от ЗЗДетето до Дирекция "Социално подпомагане“ да е изпратено искане за изразяване на становище или представяне на социален доклад, както и уточнение, че следва да присъства социален работник на изслушването и консултирането на детето. Представеното писмо рег.№ 16317/26.11.2024г. /л.53/ има само информативен характер. В същото липсват указания за изготвяне на социален доклад и определяне на социален работник. В преписката отсъства и нарочна заповед на Директора на Д „СП“ за назначаване на такъв.

Видно от приложените към преписката писмени доказателства, на 06.12.2024г. по време на изслушването на непълнолетния З. А. А., не е присъствал социален работник. Преди издаване на процесното Решение № 1759 от 17.02.2024г., не е представен и социален доклад относно малолетното дете. Съдът намира, че Писмо изх.№ СГ/Д-С-КС/1329-001/29.01.2025г. /л.34/, няма характер на такъв и не може да го замести, въпреки, че е посочено, че е в изпълнение на разпоредбата на чл.15, ал.1 от ЗЗДетето. В него са цитирани единствено данни за детето и родителите и заключение, което не е обосновано. Няма данни за проведен разговор или среща с непълнолетния и за съда не става ясно въз основа на какво е направено заключението, че основните му права не са нарушени, както и че не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното му развитие.

В тази връзка, съдът съобрази и обстоятелството, че правилата на чл. 15 от ЗЗДетето са синхронизирани с чл. 22, ал. 1 от Конвенцията за правата на детето, който задължава Република България, като страна по нея, да вземе необходимите мерки, за да осигури на всяко дете, което иска да получи статут на бежанец или се счита бежанец в съответствие с приложимото международно и вътрешно право и процедури, независимо дали е придружено или не от своите родители или което и да е друго лице, подходяща закрила в ползването на правата му.

В настоящия случай, нарушението на чл. 15, ал. 4 ЗЗДетето следва да се квалифицира като съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК, тъй като е попречило да се изяснят надлежно всички данни относно детето, с оглед охрана на интересите му.

Принципът за осигуряване на най-добрия интерес на детето е установен с Конвенцията на ООН за правата на детето. Този принцип е от основополагащо значение за

осигуряване на закрила и за защитата на правата детето, като в българското законодателство понятието е дефинирано в § 1, т. 5 вр. т. 11 от ДР Закона за закрила на детето. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 6а ЗУБ, съгласно която, при прилагането на закона, първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, която съдът намира за нарушена.

Извършената в процесното Решение преценка относно висшия интерес на детето, според настоящият състав е формална, тъй като не е съобразена с личната му история и възможността за спокойно съществуване при евентуално връщане в страната на произход. Съдът счита, че преценката на ответника относно детето е следвало да бъде подробно мотивирана, при съобразяване и с данните за конкретното място на произход (в този см.Решение № 3824 на ВАС от 12.03.2020г, по адм. дело № 8779/2019 г.).

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено при нарушаване на императивни правни норми, чието нарушаване от административния орган, настоящият съдебен състав квалифицира като съществено – отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ. /В този см. Р 13109/04.12.2024г. по адм.д. 7400/2024 г. на ВАС/. Горното обуславя незаконосъобразността на постановения отказ за предоставяне на международна закрила по отношение на непълнолетния.

По изложените съображения, съдът намира извода на административния орган за липса на основание за предоставяне на бежански статут и хуманитарен статут „по други причини от хуманитарен характер“, свързани с висшия интерес на непълнолетното дете – непридружен кандидат за закрила, за незаконосъобразен, поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона – противоречие с чл.24 от Хартата на основните права в Европейския съюз (ХОПЕС), параграф 18 от Преамбюла на Директива 2011/95/ЕО, чл.20, пар.5 и чл.23 от Директива 2011/95/ЕО, пар.33 от Преамбюла на Директива 2013/32/ЕС и от чл.6а ЗУБ. /В този см. Решение № 10555 от 21.11.2022 г. по адм. д. № 3815/2022 г., IV отд. на ВАС, Решение № 3856 от 25.03.2021 г. по адм. д. № 1514/2021 г., IV отд. на ВАС и др./

Дължимата е отмяна на оспореното решение. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ, делото като преписка следва се изпрати на ответника за ново разглеждане на молбата, след актуализирана оценка на общата ситуация във връзка с личната история на чуждия гражданин, при съобразяване с дадените указания във връзка с прилагане на чл. 6а от ЗУБ вр. §1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 18 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на З. А. А., непридружен непълнолетен, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., чрез адв. В. Л., назначен за представител по чл. 25 от ЗУБ с Решение № 2912 от 28.11.2024г. на председателя на НБПП, Решение № 1759 от 17.02.2025г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут

ВРЪЩА делото като преписка на компетентния орган на ДАБ – МС за ново разглеждане и произнасяне по молба за предоставяне на международна закрила с вх.№ ПМЗ-ОК-

556/25.11.2024г. по описа на РПЦ-С., при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ